

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 18 december 2008 *

I mål C-337/07,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av
Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) genom beslut av den 29 juni 2007, som inkom
till domstolen den 20 juli 2007, i målet

Ibrahim Altun

mot

Stadt Böblingen,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna A. Ó Caoimh,
J.N. Cunha Rodrigues (referent), U. Löhmus och P. Lindh,

generaladvokat: Y. Bot,
justitiesekreterare: R. Grass,

* Rättegångsspråk: tyska.

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Ibrahim Altun, genom P. Horrig, Rechtsanwalt,
- Tysklands regering, genom M. Lumma och J. Möller, båda i egenskap av ombud,
- Greklands regering, genom G. Karipsiadis och T. Papadopoulou, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom V. Kreuschitz och G. Rozet, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 11 september 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 7 första stycket i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen (nedan kallat beslut nr 1/80). Associeringsrådet inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan. Avtalet ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 (EGT 1964, 217, s. 3685).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Ibrahim Altun, turkisk medborgare, och Stadt Böblingen angående ett förfarande om utvisning av Ibrahim Altun från Tyskland.

Tillämpliga bestämmelser*Beslut nr 1/80*

- 3 Artikel 6.1 och 6.2 i beslut nr 1/80 har följande lydelse:

”1. Med undantag för bestämmelserna i artikel 7 om familjemedlemmars rätt till anställning har en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat

- rätt att efter ett års reguljär anställning i denna medlemsstat få sitt arbetstillstånd förnyat hos samma arbetsgivare om han har anställning,
- rätt att efter tre års reguljär anställning, och med förbehåll för den företrädesrätt som tillkommer arbetstagare från gemenskapens medlemsstater, i denna medlemsstat inom samma yrke anta erbjudanden om anställning från valfri arbetsgivare som görs under normala förhållanden och som registrerats hos arbetsförmedlingen i denna medlemsstat,
- rätt att efter fyra års reguljär anställning i denna medlemsstat utöva valfri avlönad verksamhet.

2. Semesterperioder och föräldraledighet samt frånvaro på grund av arbetsskada eller kortvarig sjukdom skall jämföras med perioder av reguljär anställning. Perioder av ofrivillig arbetslöshet, som i vederbörlig ordning bekräftats av behöriga myndigheter, samt frånvaro med anledning av långvarig sjukdom skall inte inskränka de rättigheter som erhållits med anledning av den föregående anställningsperioden utan att de därmed jämföras med perioder av reguljär anställning.”

4 I artikel 7 i beslut nr 1/80 föreskrivs följande:

”När en turkisk arbetstagare tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat har dennes familjemedlemmar, under förutsättning att de har fått tillstånd att förena sig med honom,

- rätt att efter minst tre års laglig bosättning i den medlemsstaten, och med förbehåll för den företrädesrätt som tillkommer arbetstagare från gemenskapens medlemsstater, anta erbjudanden om anställning,

- rätt att efter minst fem års laglig bosättning i den medlemsstaten utöva valfri avlönad verksamhet.

Barn till turkiska arbetstagare som har genomgått en yrkesutbildning i värdstaten kan, oavsett hur länge de har varit bosatta i den medlemsstaten, anta erbjudanden om anställning i den medlemsstaten, på villkor att en av föräldrarna har varit reguljärt anställd i åtminstone tre år i sagda medlemsstat.”

5 Enligt artikel 14.1 i samma beslut gäller följande:

”Bestämmelserna i detta avsnitt är tillämpliga med undantag för begränsningar som grundas på hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsan.”

Genèvekonventionen

- 6 Konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknades den 28 juli 1951 i Genève (Förenta Nationernas fördragssamling, Volym 189, s. 150, nr 2545 (1954)) och trädde i kraft den 22 april 1954. Den version av konventionen som är tillämplig på målet vid den nationella domstolen är den som följer av protokollet om flyktingars rättsliga ställning, som antogs den 31 januari 1967 i New York och som trädde i kraft den 4 oktober 1967 (nedan kallad Genèvekonventionen).
- 7 Enligt artikel 1 A 2 i Genèvekonventionen ska begreppet flykting tillämpas på alla som "i anledning av välgrundad fruktan för förföljelse på grund av sin ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politiska åskådning befinner sig utanför det land, vari han är medborgare, samt är ur stånd att eller på grund av sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar att begagna sig av sagda lands skydd eller den som, utan att vara medborgare i något land, till följd av händelser som förut sagts befinner sig utanför det land, vari han tidigare haft sin vanliga vistelseort, samt är ur stånd att eller på grund av sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar att återvända dit".
- 8 Enligt artikel 5 i Genèvekonventionen ska ingen bestämmelse i denna konvention "få föranleda inskränkning i rättigheter och förmåner, som fördragsslutande stat beviljat flyktingar oberoende av konventionen".

Twisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 9 Ibrahim Altun, som är klagande i målet vid den nationella domstolen, föddes den 1 januari 1985 och är son till Ali Altun. Ali Altun är också turkisk medborgare och kom till Tyskland den 27 mars 1996 som asylsökande. I beslut av den 19 april 1996 fattat av Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge (federal myndighet för

erkännande av utländska flyktingars status), beviljades han flyktingstatus. Av denna anledning erhöll han den 23 maj 1996 ett permanent uppehållstillstånd i Tyskland.

- 10 Efter att ha bytt bostadsort ett flertal gånger bosatte sig Ali Altun i Böblingen den 1 januari 2000.
- 11 I juli 1999 började Ali Altun förvärvsarbete för ett bemanningsföretag i Stuttgart. Från och med den 1 april 2000 arbetade han för ett livsmedelsföretag. Han kvarblev där tills bolaget den 1 juni 2002 förklarades vara på obestånd. Ali Altun uppmanades då att anmäla sig som arbetssökande vid Arbeitsamt (arbetsförmedlingen). Anställningsavtalet avslutades officiellt den 31 juli 2002. Han uppbar arbetslöshetsersättning från den 1 juni 2002 till den 26 maj 2003.
- 12 I juni 1999 inledde Ali Altun ett förfarande för att återförenas med sin hustru, sin son och sina döttrar. Med stöd av ett visum som hade utfärdats av Förbundsrepubliken Tysklands behöriga utlandsrepresentation reste Ibrahim Altun in i Tyskland den 30 november 1999 och bosatte sig hos sin far. Den 9 december 1999 beviljades han uppehållstillstånd med giltighet till och med den 31 december 2000. Nämda uppehållstillstånd förlängdes sedan till den 31 december 2002 och därefter till den 8 december 2003.
- 13 Den 26 september 2002 anmälde Ibrahim Altun sig som arbetslös hos Arbeitsamt. Den 1 september 2003 påbörjade han en utbildning för arbetslösa ungdomar som han sedan lämnade den 2 april 2004.

- 14 Den 28 april 2003 anhölls han för våldtäktsförsök på en sextonårig flicka och satt häktad till den 27 maj 2003. Den 16 september 2003 dömde Amtsgericht Böblingen honom till ett villkorligt fängelsestraff på ett år och tre månader.
- 15 Den 20 november 2003 ansökte Ibrahim Altun på nytt om att hans uppehållstillstånd skulle förlängas. Stadt Böblingen avslag ansökan i beslut av den 20 april 2004 och ålade honom att lämna Förbundsrepubliken Tyskland inom tre månader från delgivningen av nämnda beslut. Om han inte gjorde detta skulle han utvisas till Turkiet.
- 16 Stadt Böblingen gjorde gällande att Ibrahim Altun begått ett allvarligt brott vilket enligt nationell rätt utgjorde skäl för avslag på hans ansökan om förlängning av uppehållstillståndet. Vidare anfördes att han inte kunde komma i åtnjutande av de rättigheter som föreskrivs i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80.
- 17 Ibrahim Altun begärde omprövning av avslagsbeslutet vilken dock inte resulterade i någon ändring av detsamma. Han överklagade då till Verwaltungsgericht Stuttgart och gjorde gällande att hans uppehållsrätt inte enbart ska bedömas utifrån de nationella bestämmelserna utan också på grundval av artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80.
- 18 Verwaltungsgericht Stuttgart fann under dessa omständigheter att målet kräver en tolkning av gemenskapsrätten och beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

- ”1) Måste ’den huvudberättigade’, hos vilken en familjemedlem lagligen har varit bosatt under tre år, under hela denna tidsperiod uppfylla villkoren i artikel 7 första [stycket] i beslut nr 1/80 för att familjemedlemmen ska komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i denna bestämmelse?
- 2) Räcker det att ’den huvudberättigade’ under nämnda period har haft anställning under två år och sex månader hos olika arbetsgivare och därefter, utan egen förskyllan, har varit arbetslös under sex månader, efter vilket han förblivit arbetslös under en längre tid, för att familjemedlemmen ska komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i artikel 7 första [stycket] i beslut nr 1/80?
- 3) Omfattas en person som har fått uppehållstillstånd i egenskap av familjemedlem till en turkisk medborgare av tillämpningsområdet för artikel 7 första [stycket] i beslut nr 1/80 när den sistnämndes rätt att uppehålla sig i landet och tillgång till den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat endast grundar sig på att personen i fråga har beviljats politisk asyl med anledning av politisk förföljelse i Turkiet?
- 4) För det fall fråga tre besvaras jakande: Omfattas en familjemedlem av tillämpningsområdet för artikel 7 första [stycket] i beslut nr 1/80 när ’den huvudberättigade’ (i förevarande fall fadern) har erhållit uppehållstillstånd och tillgång till den reguljära arbetsmarknaden på grund av att denne beviljats politisk asyl, men asyl beviljats på grundval av oriktiga uppgifter?
- 5) För det fall fråga fyra besvaras nekande: Krävs det i sådana fall att ’den huvudberättigades’ rättigheter (i förevarande fall faderns) formellt återkallas eller

upphävs innan familjemedlemmen nekas de rättigheter som avses i artikel 7 första [stycket] i beslut nr 1/80?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första och den andra frågan

- ¹⁹ Den hänskjutande domstolen har ställt den första och den andra frågan, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida barn till en turkisk arbetstagare kan komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80, när arbetstagaren, under den treårsperiod som barnet sammanbott med honom eller henne, har förvärvsarbetat under två och ett halvt år och därefter varit arbetslös de påföljande sex månaderna.
- ²⁰ Enligt fast rättspraxis har artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 direkt effekt i medlemsstaterna, vilket medför att turkiska medborgare som uppfyller de där föreskrivna villkoren direkt kan göra gällande de rättigheter som de tillerkänns i denna bestämmelse (dom av den 17 april 1997 i mål C-351/95, Kadiman, REG 1997, s. I-2133, punkt 28, och av den 18 juli 2007 i mål C-325/05, Derin, REG 2007, s. I-6495, punkt 47).
- ²¹ Domstolen har även slagit fast att de rättigheter som enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 tillerkänns en turkisk arbetstagares barn vad avser anställning i den berörda medlemsstaten med nödvändighet – för att rätten att tillträda arbetsmarknaden och faktiskt utöva avlönad verksamhet inte skall förlora sin ändamålsenliga

verkan – förutsätter att den berörda personen har en motsvarande uppehållsrätt (se bland annat domen i det ovannämnda målet Derin, punkt 47).

- 22 Det följer av själva lydelsen i artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 att barnet till en turkisk arbetstagare har rätt att anta erbjudanden om anställning i värdmedlemsstaten under förutsättning att två villkor är uppfyllda, nämligen att arbetstagaren tillhör den reguljära arbetsmarknaden och att barnet har varit laglig bosatt i minst tre år i den medlemsstaten. Det ska understrykas att det första villkoret inte avser begreppet reguljär anställning i artikel 6.1 i beslut nr 1/80 utan endast hänger samman med begreppet "tillhör den reguljära arbetsmarknaden".
- 23 Vad gäller villkoret att den turkiske arbetstagaren ska tillhöra den reguljära arbetsmarknaden så har domstolen inom ramen för tolkningen av artikel 6.1 i beslut nr 1/80 fastställt att detta uttryck omfattar samtliga arbetstagare som följer värdmedlemsstatens lagar och författningar och som därmed har rätt att utöva yrkesverksamhet i denna stat (dom av den 26 november 1998 i mål C-1/97, Birden, REG 1998, s. I-7747, punkt 51, och av den 24 januari 2008 i mål C-294/06, Payir m.fl., REG 2008, s. I-203, punkt 29).
- 24 Även om anställningsförhållandet tillfälligt avbryts fortsätter dessutom den turkiske arbetstagaren att tillhöra den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten, i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, under den period som skäligen är nödvändig för att finna en annan avlönad verksamhet. Detta gäller oavsett anledningen till att den berörde under en period inte befann sig på arbetsmarknaden under förutsättning att denna period var av tillfällig karaktär (dom av den 7 juli 2005 i mål C-383/03, Dogan, REG 2005, s. I-6237, punkterna 19 och 20).

- 25 En turkisk arbetstagare är utesluten från den reguljära arbetsmarknaden endast om han objektivt sett inte har någon chans att åter komma in på arbetsmarknaden eller har överskridit en skälig frist för att finna en ny avlönad verksamhet efter en tillfällig period av arbetslöshet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 februari 2000 i mål C-340/97, Nazli, REG 2000, s. I-957, punkt 44, och domen i det ovannämnda målet Dogan, punkt 23).
- 26 Att Ali Altun blev ofrivilligt arbetslös sedan det företag han arbetade för hade förklarats vara på obestånd kan inte ensamt utgöra hinder för att han fortsätter att tillhöra den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten.
- 27 De synpunkter som framförts i punkterna 23–25 i förevarande dom beträffande begreppet ”tillhöra den reguljära arbetsmarknaden”, i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80, gäller även för tolkningen av artikel 7 första stycket i samma beslut.
- 28 Om detta begrepp tolkades olika beroende på om det gäller artikel 6.1 i beslut nr 1/80 eller artikel 7 första stycket i samma beslut, skulle det rubba det inre sammanhanget i det system som associeringsrådet inrättade för att successivt stärka de turkiska arbetstagarnas situation i värdmedlemsstaten.
- 29 Det ska erinras om att beslut nr 1/80 syftar till att främja en gradvis integration av turkiska medborgare i värdmedlemsstaten, i den mån dessa uppfyller villkoren i en av bestämmelserna i detta beslut och därmed åtnjuter de rättigheter som följer av beslutet (domen i det ovannämnda målet Derin, punkt 53).

- 30 Vad gäller bosättningsvillkoret så krävs det enligt artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 att den turkiske arbetstagarens familjemedlem oavbrutet bor tillsammans med arbetstagaren under en period av minst tre år.
- 31 Enligt fast rättspraxis krävs att den familjeåterförening som har legat till grund för en turkisk arbetstagares familjemedlems inresa i värdmedlemsstaten under en viss tid tar sig uttryck i faktisk samlevnad i hushållsgemenskap med arbetstagaren. Så ska vara fallet så länge den berörde inte själv uppfyller villkoren för att få tillträde till arbetsmarknaden i denna stat (se dom av den 16 mars 2000 i mål C-329/97, Ergat, REG 2000, s. I-1487, punkt 36, och domen i det ovannämnda målet Derin, punkt 51).
- 32 Under hela den tid som krävs för att en familjemedlem ska förvärva en rätt till tillträde till värdmedlemsstatens arbetsmarknad ska den arbetstagare som han sammanlever med därför tillhöra den reguljära arbetsmarknaden i denna medlemsstat.
- 33 De två villkor som det erinras om i punkt 22 i förevarande dom ska vara uppfyllda samtidigt.
- 34 En sådan tolkning av artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 följer av bestämmelsens ordalydelse och syfte samt av domstolens rättspraxis.

35 Domstolen har nämligen redan fastställt att rättigheterna enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 kan utövas av familjemedlemmen efter den period under vilken han varit bosatt hos den turkiska arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten, även om denne arbetstagare efter dessa bosättningsperioder inte längre tillhör arbetsmarknaden i denna medlemsstat (dom av den 11 november 2004 i mål C-467/02, Cetinkaya, REG 2004, s. I-10895, punkt 32).

36 Den omständigheten att arbetstagaren inte längre uppfyller villkoret för att ges tillträde till värdmedlemsstatens arbetsmarknad efter det att hans familjemedlem själv förvärvat denna rättighet innebär således inte att den sistnämnda rättigheten ska ifrågasättas.

37 Domstolen finner att det är en förutsättning för att en familjemedlem till en turkisk arbetstagare ska förvärva en rätt till tillträde till arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 att kravet att den turkiske arbetstagaren ska tillhöra den reguljära arbetsmarknaden har varit uppfyllt under åtminstone den treåriga samlevnadsperioden.

38 Enligt vad den hänskjutande domstolen uppgett så levde sökanden tillsammans med sin far under en period som översteg tre år, nämligen från den 30 november 1999, då han anlände till Tyskland, till den 20 april 2004, då beslutet att hans uppehållstillstånd inte skulle förlängas fattades. Den hänskjutande domstolen har även påpekat att Ali Altun fram till den 20 april 2004 hade utövat förvärvsverksamhet under två och ett halvt år för att därefter bli arbetslös utan egen förskyllan från och med juni 2002.

- 39 Således är villkoren i artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 att den turkiske arbetstagaren ska tillhöra den reguljära arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten och kravet att familjemedlemmen ska ha varit lagligt bosatt i den medlemsstaten under en viss period uppfyllda i förevarande mål.
- 40 Mot bakgrund av vad som anförts ovan ska den första och den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 ska tolkas så att ett barn till en turkisk arbetstagare kan komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i denna bestämmelse när arbetstagaren, under den treårsperiod som barnet sammanbott med denne, har förvärvsarbetat under två och ett halvt år och därefter varit arbetslös de påföljande sex månaderna.

Den tredje frågan

- 41 Den hänskjutande domstolen har ställt denna fråga för att få klarhet i om den omständigheten att en turkisk arbetstagare har fått uppehållstillstånd i en medlemsstat och följaktligen tillträde till arbetsmarknaden i denna medlemsstat i egenskap av politisk flykting utgör hinder för att en medlem i hans familj kommer i åtnjutande av de rättigheter som föreskrivs i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80.
- 42 Enligt fast rättspraxis är utövande av de rättigheter som turkiska medborgare har enligt beslut nr 1/80 inte underkastat något villkor som rör skälet till varför inresa och uppehållstillstånd initialt beviljades vederbörande i värdmedlemsstaten (se, beträffande artikel 6 i beslut nr 1/80, dom av den 16 december 1992 i mål C-237/91, Kus, REG 1992,

s. I-6781, punkterna 21 och 22, svensk specialutgåva, volym 13, s. 243, samt domen i det ovannämnda målet Payir m.fl., punkt 40, beträffande artikel 7 i samma beslut, se dom av den 5 oktober 1994 i mål C-355/93, Eroglu, REG 1994, s. I-5113, punkt 22).

43 Enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 är tillerkännandet av en rätt för turkiska arbetstagares familjer att tillträda arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten, och, i samband därmed, en rätt att uppehålla sig i denna stat, således inte beroende av under vilka omständigheter staten beviljade arbetstagaren inresan och uppehållstillståndet.

44 Den hänskjutande domstolen anser att flyktingar redan har ett fullgott skydd genom de rättigheter de beviljas genom Genèvekonventionen och att det saknas anledning att låta dem omfattas av tillämpningsområdet för ett associeringsavtal som ingåtts med deras ursprungsstat. En sådan ”dubbel förmån” vore olämplig.

45 Det ska i detta sammanhang betonas att det i artikel 5 i Genèvekonventionen föreskrivs att ingen bestämmelse i denna konvention får föranleda inskränkning i rättigheter och förmåner som beviljats flyktingar oberoende av konventionen.

46 I beslut nr 1/80 ges emellertid familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare rättigheter som de inte kan åberopa med stöd av Genèvekonventionen.

47 I artikel 7 i beslut nr 1/80 föreskrivs nämligen en rätt för den turkiske arbetstagarens familjemedlemmar att anta erbjudanden om anställning i värdmedlemsstaten under

förutsättning att vissa villkor är uppfyllda avseende bland annat vistelsens längd i denna stat. I Genèvekonventionen ges familjemedlemmar till en politisk flykting dock inte några rättigheter av denna typ.

48 Beslut nr 1/80 inkräktar förvisso inte på medlemsstaternas befogenhet att reglera vare sig turkiska medborgares inresa till deras område eller villkoren för deras första anställning (domen i det ovannämnda målet Payir m.fl., punkt 36).

49 Ett beslut att inte tillämpa beslut nr 1/80 på grund av att Ali Altun gavs ställning som politisk flykting då han beviljades inrese- och uppehållstillstånd i Tyskland skulle emellertid innebära att de rättigheter som Ali Altun själv och medlemmarna i hans familj har enligt detta beslut ifrågasattes.

50 Den tredje frågan ska därför besvaras enligt följande. Den omständigheten att en turkisk arbetstagare har fått uppehållstillstånd i en medlemsstat och, följaktligen, tillträde till arbetsmarknaden i denna medlemsstat i egenskap av politisk flykting utgör inte hinder för att en medlem i hans familj kommer i åtnjutande av de rättigheter som föreskrivs i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80.

Den fjärde och den femte frågan

51 Den hänskjutande domstolen har ställt den fjärde och den femte frågan, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i om, och i så fall under vilka förutsättningar, de rättigheter som en medlem i en turkisk arbetstagares familj åtnjuter enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 kan ifrågasättas, på grund av att arbetstagarens flyktingstatus erhållits på grundval av oriktiga uppgifter.

- 52 Den hänskjutande domstolen har förklarat att dess tvekan på denna punkt kommer av att en rad omständigheter visar att de uppgifter som Ali Altun lämnat i sin asylansökan inte kan överensstämma med verkligheten.
- 53 Enligt domstolens rättspraxis är det en förutsättning för att en turkisk arbetstagares anställning i värdmedlemsstaten ska vara reguljär att dennes situation på arbetsmarknaden i nämnda stat är varaktig och inte endast tillfällig, och således att det föreligger en obestriddig uppehållsrätt (dom av den 20 september 1990 i mål C-192/89, Sevince, REG 1990, s. I-3461, punkt 30, svensk specialutgåva, volym 10, s. 507, och av den 26 oktober 2006 i mål C-4/05, Güzeli, REG 2006, s. I-10279, punkt 38).
- 54 Domstolen har i detta sammanhang tidigare slagit fast att de anställningsperioder som en turkisk medborgare har fullgjort på grundval av ett uppehållstillstånd som han har beviljats till följd av ett bedrägligt beteende från hans sida, vilket har lett till fällande dom, inte grundas på en varaktig situation utan endast ska anses vara av tillfällig art, eftersom den berörde under de aktuella tidsperioderna inte hade en lagenlig uppehållsrätt (dom av den 5 juni 1997 i mål C-285/95, Kol, REG 1997, s. I-3069, punkt 27, av den 11 maj 2000 i mål C-37/98, Savas, REG 2000, s. I-2927, punkt 61).
- 55 En anställning som innehas på grundval av ett uppehållstillstånd som beviljats till följd av ett bedrägligt beteende, vilket har lett till fällande dom, kan inte anses ge upphov till rättigheter för den turkiske arbetstagaren eller motivera berättigade förväntningar i hans fall (domen i det ovannämnda målet Kol, punkt 28).
- 56 Med hänsyn till sambandet mellan den turkiske arbetstagarens rättigheter enligt beslut nr 1/80 och de rättigheter de familjemedlemmar som tillåtits återförening med honom

kan göra gällande med stöd av artikel 7 i samma beslut, kan ett sådant bedrägligt beteende från arbetstagarens sida få konsekvenser för hans familjemedlemmars rättsställning.

- 57 Bedömningen av dessa konsekvenser ska emellertid ske med utgångspunkt i den tidpunkt då nationella myndigheter i värdmedlemsstaten beslutar att återkalla arbetstagarens uppehållstillstånd.
- 58 Om en turkisk arbetstagares familjemedlemmars rättigheter vid den tidpunkt då arbetstagarens uppehållstillstånd återkallas ännu inte fullt ut har förvärvats, genom att kravet på effektiv samlevnad med arbetstagaren i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 ännu inte är uppfyllt, har medlemsstaterna rätt att dra konsekvenser av arbetstagarens bedrägliga beteende för familjemedlemmarnas vidkommande.
- 59 Så snart familjemedlemmarna har förvärvat en egen rätt till tillträde till arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten, och, i samband därmed, en uppehållsrätt i denna stat, kan dessa rättigheter däremot inte längre ifrågasättas på grund av oegentligheter som i det förflutna inverkat på arbetstagarens uppehållsrätt.
- 60 Varje annan lösning skulle strida mot rättssäkerhetsprincipen som, såsom framgår av fast rättspraxis, bland annat kräver att en reglering ska vara klar och precis samt att tillämpningen av densamma ska vara förutsebar. Detta gäller i synnerhet om regleringen kan få negativa konsekvenser för enskilda och företag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 februari 1996 i mål C-143/93, Van Es Douane Agenten, REG 1996, s. I-431, punkt 27, och av den 18 november 2008 i mål C-158/07, Förster, REG 2008, s. I-8507, punkt 67).

- 61 Den rätt att tillträda arbetsmarknaden som en turkisk arbetstagares familjemedlemmar åtnjuter enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 skulle för övrigt bli utan verkan om de behöriga nationella myndigheterna hade möjlighet att villkora eller på något sätt begränsa utövandet av de bestämda rättigheter som den migrerande turkiske medborgaren direkt åtnjuter genom detta beslut (se domen i det ovannämnda målet Ergat, punkt 41, och av den 25 september 2008 i mål C-453/07, Er, REG 2008, s. I-7299, punkt 27).
- 62 De rättigheter som enligt artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 tillerkänns familjemedlemmar till turkiska arbetstagare som uppfyller villkoren i denna bestämmelse får endast begränsas i två fall, nämligen om en turkisk invandrars närvaro i värdmedlemsstaten, på grund av dennes personliga uppförande, utgör en faktisk och allvarlig fara för den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten eller folkhälsan i den mening som avses i artikel 14.1 i samma beslut, eller om han utan legitima skäl lämnar denna stat under avsevärd tid (se domarna i de ovannämnda målen Cetinkaya, punkterna 36 och 38, och Er, punkt 30).
- 63 Det skulle inte vara förenligt med kravet att de begränsningar som omnämns i föregående punkt ska vara uttömmande, om nationella myndigheter hade möjlighet att villkora, begränsa eller upphäva de rättigheter som den invandrade turkiske medborgarens familjemedlemmar förvärvat i eget namn genom att göra en omprövning eller ny bedömning av de omständigheter under vilka arbetstagaren beviljats inrese- och uppehållstillstånd.
- 64 Den fjärde och den femte frågan ska därför besvaras enligt följande. Artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 ska tolkas så att när en turkisk arbetstagare har erhållit flyktingstatus på grundval av oriktiga uppgifter kan de rättigheter som en medlem i hans familj åtnjuter enligt denna bestämmelse inte ifrågasättas, om familjemedlemmen uppfyller villkoren i denna bestämmelse vid den tidpunkt då arbetstagarens uppehållstillstånd återkallas.

Rättegångskostnader

- ⁶⁵ Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

- 1) Artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, som antogs av det associeringsråd som inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, ska tolkas så att ett barn till en turkisk arbetstagare kan komma i åtnjutande av de rättigheter som avses i denna bestämmelse, när arbetstagaren, under den treårsperiod som barnet sammanbott med denne, har förvärvsarbetat under två och ett halvt år och därefter varit arbetslös de påföljande sex månaderna.
- 2) Den omständigheten att en turkisk arbetstagare har fått uppehållstillstånd i en medlemsstat och, följaktligen, tillträde till arbetsmarknaden i denna medlemsstat i egenskap av politisk flykting utgör inte hinder för att en medlem i hans familj kommer i åtnjutande av de rättigheter som föreskrivs i artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80.

- 3) Artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 ska tolkas så att när en turkisk arbetstagare har erhållit flyktingstatus på grundval av oriktiga uppgifter kan de rättigheter som en medlem i hans familj åtnjuter enligt denna bestämmelse inte ifrågasättas, om familjemedlemmen uppfyller villkoren i denna bestämmelse vid den tidpunkt då arbetstagarens uppehållstillstånd återkallas.**

Underskrifter